

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci navrhovateľky: **X. Z.**, čínskej štátnej príslušnosti, chánskej národnosti, t.č. miesto pobytu Záchytný tábor, *zastúpenej JUDr. J. P., advokátom*, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, Pivonkova 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu ČAS: MU-161-13/PO-Ž-2008 zo dňa 21. mája 2008, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 4 Sz 5/2008-39 zo dňa 8. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 4 Sz 5/2008-39 zo dňa 8. septembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 8. septembra 2008, č.k. 4 Sz 5/2008-39 potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 21. mája 2008, ČAS: MU-161-13/PO-Ž-2008. Týmto rozhodnutím odporca podľa § 12 ods. 1 písm. a), f) zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o azyle“) zamietol žiadosť navrhovateľky ako zjavne neopodstatnenú. Krajský súd dospel k záveru, že odporca vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a vec správne právne posúdil. Stotožnil sa so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľky nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky.

Proti rozsudku navrhovateľka podala odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietala, že krajský súd ani odporca neprihliadli na vážnosť politickej situácie v krajine pôvodu navrhovateľky. V tejto súvislosti poukázala na správy organizácií ako Amnesty International – Amnesty International report 2008 on China, Správa Human Rights Watch – HRW World Report 2008: Events in China in 2007, Správa Ministerstva zahraničných vecí USA – US Department of State Report on Human Rights Practices in China, a.i., ktoré kriticky hodnotia úroveň ľudských a občianskych práv v Číne.

Navrhovateľka vyjadrila obavy, že v prípade návratu do krajiny pôvodu jej hrozí obmedzenie osobnej slobody a vytlačanie zo spoločenského života.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že z výpovedí navrhovateľky je zrejmé, že v krajine pôvodu nevyvíjala žiadnu činnosť, pre ktorú by jej hrozila perzekúcia zo strany štátnych orgánov. Dôvody, ktoré navrhovateľka uvádzala v žiadosti o udelenie azylu sú výlučne ekonomického charakteru. Navrhovateľka nespĺňa podmienky na udelenie azylu v zmysle zákona o azyle a Ženevského dohovoru z roku 1951 o právnom postavení utečencov. Navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.01.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t.j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 01.01.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ

odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b.

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. Ministerstvo žiadosť o udelenie azylu zamietne ako zjavne neopodstatnenú, ak o udelenie azylu požiada žiadateľ, ktorý zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo 13b, najmä na dôvodoch, ako je hľadanie zamestnania alebo lepších životných podmienok (ods. 3).

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle, ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i), rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu; ak ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu, nepredĺži doplnkovú ochranu alebo zruší doplnkovú ochranu, okrem zrušenia doplnkovej ochrany podľa § 15b ods. 1 písm. d), vo výroku rozhodnutia tiež uvedie, či existuje prekážka administratívneho vyhostenia osobitného predpisu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľka nesplnila zákonom stanovené podmienky pre udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľka nielenže nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci jej prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdila.

Zo spisu odvolací súd zistil, že na území Slovenskej republiky sa navrhovateľka zdržiava od roku 2004, kedy požiadala aj o udelenie azylu. Odporca konanie v danej veci podľa § 19 ods. 1 písm. f) zákona o azyle zastavil, pretože svojvoľne opustila záchytný tábor a mimo azylového zariadenia sa zdržiavala viac ako 30 dní. Od tejto doby sa na území Slovenskej republiky zdržiavala bez povolenia príslušných úradov. Dňa 20.02.2008 bola zaistená políciou a následne umiestnená do ÚPZ Sečovce, kde požiadala o udelenie azylu. Okrem ekonomických dôvodov uviedla v žiadosti o udelenie azylu všeobecné údaje o nedodržiavaní ľudských práv v jej krajine pôvodu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplýva, že navrhovateľka nielen že nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci jej prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchov ani netvrdila.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že odporca náležite zistil skutkový stav a správne naň aplikoval citované ustanovenia zákona o azyle. Odvolací súd v podrobnostiach na tento správny záver odkazuje, pričom považuje za dôležité zdôrazniť, že navrhovateľka v priebehu administratívneho konania žiadnym spôsobom individuálne neidentifikovala svoje konkrétne problémy v súvislosti s politickými dôvodmi. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ sa navrhovateľka domnievala, že spĺňa podmienky pre udelenie azylu aj z ďalšie dôvodu, mala túto svoju domnienku uviesť už v priebehu správneho konania. Vzhľadom k tomu, že sa tak nestalo, nemohol krajský súd a rovnako ani Najvyšší súd SR k týmto tvrdeniam nijako prihliadnuť. Z ustanovenia § 250 ods. 1 O.s.p. totiž vyplýva, že pri preskúvaní rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase napadnutého rozhodnutia.

Rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej, preto odvolací súd ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu (§ 250k ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 15. januára 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r .
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová